

stichting
onyame

in deze nieuwsbrief **BRIEF VAN EMILIA UIT GHANA** **DE KLINIEK IN OLEBU**
VIDA IN NEDERLAND **ACTIVITEITEN** **BUSONGELUK** **VAN HET BESTUUR**

brief van emilia uit ghana

Ik heet Emilia Anaab en ben 23 jaar oud. Ik kom uit het noorden van Ghana. Mijn ouders zijn Anaab en Nana, maar mijn vader overleed toen ik nog heel klein was. Mijn moeder en ik bleven achter. Mijn moeder kon niet voor mij en haarzelf zorgen.

Mijn hoofd was ernstig verbrand door heet water. We hadden het geluk dat we mama Marleen, een aardige, vriendelijke vrouw, tegenkwamen. Ze behandelde de wond op mijn hoofd en zorgde voor ons. Jammer genoeg is mijn hoofd niet genezen zoals ik had gehoopt. Ik had jarenlang een gat in mijn schedel en ik heb nog steeds grote littekens over de helft van mijn hoofd, waar geen haar op groeien kan.

Toen ik groter werd, liet mama Marleen me naar school gaan. Maar ik was altijd verdrietig over de verwonding op mijn hoofd. Toen mijn moeder beviel van mijn kleine broertje Solomon, nam stichting Onyame ons op in het opvanghuis in Sandema. Foundation Onyame bestaat uit aar-

dige en goede mensen, die graag anderen helpen. Ik ben blij dat ik deel van hen uit maak.

Ik heb mijn scholing niet afgemaakt. Toen ik in de tweede klas van de middelbare school zat werd ik zwanger en werd mijn dochttertje Lilly geboren. Zij is nu anderhalf jaar oud. Ze is een lief en vrolijk meisje. Ik ben mama Vida, mama Marleen en de anderen die me helpen met mijn problemen heel dankbaar. God zegene hen.

Vorig jaar ben ik met mijn dochter naar het opvanghuis in Olebu gekomen, om te leren zorgen voor de kleinere kinderen en om de medewerkers te helpen. Ik doe mijn best hen te gehoorzamen, terwijl zij mij ook helpen. In de toekomst hoop ik naar een vakschool te gaan, om voor kok te leren •

Emilia en haar dochttertje Lily in Olebu

de kliniek in olebu

Na vele jaren van geduld hebben en achter papieren aanzitten, komt de opening van de kliniek steeds meer in zicht. Met een team van vijf personen, Vida, Marleen, Evelyn (Vida's dochter), een verloskundige en een technische man, werken we hard aan de laatste voorbereidingen.

In november is een afgevaardigde van HeFRA, het nationale kantoor dat ons een vergunning moet geven, bij de kliniek wezen kijken om ons nog wat laatste suggesties te geven. Volgens hem waren we, op nog een milieu vergunning en een laatste controle van het ministerie van gezondheidszorg na, klaar om onze vergunning in ontvangst te nemen en de kliniek te openen.

We hadden gehoopt dat dit voor eind januari allemaal rond zou zijn, maar dat was helaas niet zo. De milieuvergunning, welke we drie jaar geleden al hadden gekregen maar inmiddels weer verlopen was, hadden we in oktober opnieuw aangevraagd. In januari kwamen ze met een team op inspectie, maar kwamen niet verder dan twee stappen bij hun auto vandaan. Ruim twee maanden later kregen we bericht dat de inspectie niet afdoende was geweest en ze opnieuw zouden komen. Daar hebben we ook weer een paar weken op moeten wachten, waarna we na veel aandringen eind april hun vergunning binnen hadden.

In januari had het ministerie van gezondheidszorg ook een brief van HeFRA gekregen met het verzoek of ze uiterlijk begin april onze kliniek wilden komen inspecteren. Dit bleven ze echter uitstellen, tot ze eindelijk in de tweede week van mei kwamen. Ze hadden helaas nog weer wat op en aanmerkingen, waar we nog mee aan de slag moeten. Verder moeten zij nu een aanbevelings-

brief schrijven, welke wij op moeten halen en naar HeFRA brengen. Maar dit gaat ook nog minimaal een week duren is ons gezegd.

Helaas draait alles hier om geld. Iedere persoon die een inspectie moet verrichten, een brief moet typen of een handtekening zetten verwacht geld (buiten de officiële, behoorlijk hoge betalingen om). En deze 'tips' of 'aanmoedigingen' zijn niet gering. Ben je, zoals wij, niet bereid om deze steekpenningen, want dat zijn het, te betalen, dan krijg je dus niet wat je nodig hebt.

Het is niet dat we helemaal niets (willen) geven. Iets voor de moeite, transport of een blijk van waardering als iets netjes en op tijd gedaan is, heb ik niet zo'n moeite (meer) mee. Maar als ze bizar hoog en vooraf geëist worden, ga ik er niet in mee, met dus vertragingen tot gevolg. Toch ben ik er van overtuigd dat dit de juiste weg is en de enige manier om de corruptie het hoofd te bieden en geloof ik dat op de juiste tijd de kliniek open zal gaan.

De afgelopen maanden is er hard gewerkt om de kliniek helemaal op orde te brengen, mankementen te verhelpen, nieuwe voorschriften (zoals tegels op alle vloeren, wastafels in alle ruimtes, bouw van een invaliden ingang, etc) uit te voeren en het gebouw te schilderen.

Nu hopen we de komende weken de laatste instructies van het ministerie van gezondheidszorg uit te kunnen voeren en hun aanbevelingsbrief, en daarmee ook de uiteindelijke vergunning, in handen te krijgen.

Onze hoop om dit alles voor eind mei voor elkaar te krijgen hebben we maar even laten varen. De voorlopige datum voor de officiële opening hebben we nu op zaterdag 16 juni gepland, mijn laatste zaterdag hier in Ghana voorlopig weer. Ik hoop en verwacht dat u de foto's en het verslag van de opening van de kliniek in de volgende nieuwsbrief zult aantreffen •

De kliniek in Olebu

vida in nederland

Ik ben Vida Akanchey en ik kom uit het noorden van Ghana. Ik werk voor Stichting Onyame in Ghana. Ik was uitgenodigd voor een bezoek aan Nederland, om de vijftigste verjaardag van Marleen, de coordinator van Stichting Onyame in Ghana, bij te wonen, en om het Nederlandse stichtingbestuur te ontmoeten en met hen van gedachten te wisselen en om een aantal bijeenkomsten en een fondsenwerving bij te wonen.

Ik begon aan mijn reis op 1 februari en was in Amsterdam op 2 februari. Ik werd op het vliegveld hartelijk ontvangen door Marleen en haar zus Rianne. Het regende en het was heel koud. Gelukkig hadden ze warme kleding voor me meegenomen.

Vervolgens werd ik hartelijk ontvangen in het huis van Huub en Marleen. Ik was heel blij hen weer te zien. 3 februari was Marleen's verjaardag. 's Morgens werden er voorbereidingen getroffen voor een feestje 's avonds. Het was een mooie dag met vele ontmoetingen, zoals met de families van Huub en Marleen en oude en nieuwe vrienden.

Ik was in de gelegenheid om een vergadering van het Onyame bestuur bij te wonen, bij een van de bestuursleden thuis. Ik was erg onder de indruk van al hun werk en toewijding. We hadden een zinvolle tijd met het uitwisselen van ideeën over het werk in Ghana.

Tijdens een fondsenwerving op 4 maart zag ik hoe alle bestuursleden zich inzetten om de bijeenkomst te organiseren. Zelfs hun partners hielpen mee. En al deze inzet geheel belangeloos. Dit toont aan dat alle bestuursleden de stichting een warm hart toedragen.

Ik was onder de indruk van het grote aantal mensen dat kwam om de stichting te steunen. Er waren ook veel koorleden die heel mooi zongen. Kortom, ik was heel blij om een dergelijke gelegenheid bij te kunnen wonen.

Ik bid voor de hard werkende bestuursleden, die hun eigen werk opzij zetten en hun best doen om het werk van de stichting voort te zetten. Moge de Heer hen zegenen met al hun hartsverlangens.

Naast de formele activiteiten, bezocht ik ook plaatsen zoals Goes, Rotterdam, Vlissingen,

Vida en Marleen warm ingepakt tegen de kou

Nunspeet en vele andere. Ik heb allerlei gerechten gegeten, met honden gelopen, in de sneeuw gespeeld en op schaatsen gestaan op een bevroren vijver.

Ik heb van alles enorm genoten en wil iedereen bedanken die me naar de verschillende plaatsen hebben gebracht. Ik zal het nooit vergeten. Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om Stichting Onyame en Huub en Marleen te bedanken voor de mogelijkheid om naar Nederland te komen en voor het openstellen van hun woning gedurende mijn hele verblijf in Nederland. God zegene hen. Ik wil ook al mijn vrienden en de families van Huub en Marleen bedanken voor alles wat ze voor me gedaan hebben. De Heer zij met jullie allemaal •

color the world

In januari kwam Color the World, een stichting uit het Zeeuwse Wemeldinge, met een team van vier personen naar Ghana. Deze stichting had geld ingezameld voor de bouw van een extra werk- en wachtruimte voor de kliniek en een muur rondom het hele terrein.

Onze technische man hier in Ghana is daar eind december mee begonnen en het Color the World team kwam in januari een week om te helpen met de bouw- en schilderwerkzaamheden. Ze hebben een goede week gehad en veel werk verzet. De week werd afgesloten met een gezellig dagje

naar het strand met de kinderen van het opvanghuis in Olebu.

We zijn het team en de andere mensen en donoren van Color the World heel dankbaar voor hun hulp en inzet en wensen hen veel succes met hun volgende project •

De mensen van Color the World aan het werk bij de kliniek in Olebu

muziekmiddag

Op 4 maart werd in de Mozeskerk in Biezelingde de jaarlijkse muziekmiddag gehouden. Deze keer werd hieraan meegewerkt door Gospelkoor Testimony uit Goes en Koor & Combo Nova Musica uit Kapelle. Daarnaast ook dit jaar weer een presentatie over het werk van de stichting, een collecte en een verloting. De middag heeft het mooie bedrag van 6.706 euro opgebracht •

kustmarathon

De kustmarathon is een gewilde bezigheid in Zeeland. Om zonnepanelen te realiseren in het opvanghuis in Sandema hebben op 7 oktober een aantal, per fiets of lopend, geld bijeen gebracht om dit te kunnen verwezenlijken. De panelen zijn inmiddels geplaatst •

busongeluk

Op vrijdag 25 mei waren twee Nederlandse meisjes betrokken bij een ernstig busongeluk in Noord Ghana. Met hulp van mijn netwerk in Ghana konden we de locatie van het ongeluk achterhalen. Ik (Marleen) ben toen gelijk naar Tamale, de regionale hoofdstad van Noord Ghana gevlogen. Eén van de meisjes was daar in het ziekenhuis opgenomen, terwijl het andere meisje daar later heen werd gebracht.

Aankomst per helicopter in Accra

Met hulp van een Nederlandse dominee, een Nederlandse arts, het Rode Kruis en twee vrienden van mijn pleegkinderen hebben we een weekend geknokt om de meisjes zo goed mogelijk te helpen en vervoeren naar Accra. Ondertussen hield ik contact met de ouders en verschillende betrokken instanties. Het was een heel spannend en ingrijpend weekend, maar het is gelukt om beide meisjes per helicopter naar Accra te vervoeren, waar ze een week op de intensive care afdeling van een groot ziekenhuis hebben gelegen. Op het moment van dit schrijven zijn beide meisjes voldoende opgeknapt en uit het ziekenhuis ontslagen. Ze verblijven bij mij thuis. Eén van hen wacht op groen licht om, samen met een

vriendin met wie ze in Ghana was, maar die niet bij het ongeluk betrokken was, naar Nederland te kunnen vliegen, terwijl de ander geadviseerd is om daar nog mee te wachten in verband met het risico op hersenletsel. Haar ouders hopen spoedig hier te zijn om de zorg voor hun dochter over te nemen.

Hoewel het allemaal heel ingrijpend is (geweest) voor zowel de meisjes, hun ouders en ons om hen heen, zijn we heel dankbaar dat het goed is afgelopen en beide meisjes hoogst waarschijnlijk geen blijvend letsel aan het ongeluk over zullen houden. We zijn ook heel dankbaar voor alle hulp en steun die we van alle kanten mochten ontvangen •

van het bestuur

Kort voordat deze nieuwsbrief werd voorbereid, bleek dat er twee Nederlandse meisjes in Ghana een ongeluk hadden gehad met een trotro, een van de vele Ghanese busjes die het openbaar vervoer verzorgen. In deze nieuwsbrief is een verslag daarover van Marleen te vinden. Wij zijn erg blij en dankbaar dat Marleen hen in zoveel heeft kunnen bijstaan! Ondertussen hopen en bidden we dat de gezondheid van de meisjes snel verbetert, zodat ze terug naar huis kunnen. We kunnen Marleen nu pas iets later thuis verwachten, omdat er daardoor werk is blijven liggen, dat ze nog graag wil afmaken, waardoor we elkaar pas begin juli weer zullen ontmoeten.

jaarverslag

Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan het jaarverslag 2017. Zodra het verslag gereed is zal dit worden gepubliceerd op de website. Als het verslag op de site staat zal dit via de facebook-pagina van Onyame worden gemeld •

activiteiten

Voor dit jaar heeft Onyame nog geen vaste afspraken gemaakt voor braderieën, bijeenkomsten en presentaties. Mochten er data worden bevestigd, dan zal dat op de website en via facebook worden gemeld •

over stichting onyame

Al bijna 15 jaar werkt stichting Onyame in Ghana aan armoedebestrijding. We werken vanuit de overtuiging dat God overall is en ons aanmoedigt om samen aan een betere wereld te werken. We zijn in Ghana actief op het gebied van landbouw, gezondheidszorg, scholing en microkredieten. Verder willen we de mensen in Europa bewust maken van en betrekken bij ontwikkelingswerk. De projecten in Ghana worden gecoördineerd en begeleid door Marleen van Iwaarden-van Asselt. Onyame heeft zowel in Nederland als in Ghana een bestuur om haar te ondersteunen.

blijf op de hoogte!

De nieuwsbrief van Onyame verschijnt twee keer per jaar. Een adreswijziging of uitschrijving voor deze nieuwsbrief kunt u doorgeven via info@onyame.nl of telefonisch via 0113-341167.

Kijk ook eens op **onyame.nl** en op **facebook** (Onyame Ghana) voor de meest actuele informatie.

samenstelling bestuur

<i>voorzitter</i>	Wim Loomans
<i>penningmeester</i>	Evert van Asselt
<i>secretaris</i>	Gerda Dousma
<i>algemene leden</i>	Tineke Lucasse Ronald Wagenaar

contact

<i>e-mail</i>	info@onyame.nl
<i>telefoon</i>	0113-34 11 67
<i>IBAN</i>	NL62 RABO 0380 5469 14 t.n.v. Stichting Onyame
<i>RSIN</i>	812 694 958